

Papież Franciszek: "Mocne słowa Franciszka podczas modlitwy o ustanie pandemii" (fragmenty) 27 marca 2020

„Gdy zapadł wieczór” (Mk 4,35). Tak zaczyna się usłyszana przez nas Ewangelia. Od tygodni wydaje się, iż zapadł wieczór. Na naszych placach, ulicach i miastach zebrały się gęste ciemności; ogarnęły nasze życie, wypełniając wszystko ogłuszającą ciszą i posępną pustką, która paraliżuje wszystko na swej drodze. Czuje się je w powietrzu, dostrzega w gestach, mówią o tym spojrzenia. Przestraszyliśmy się i zagubiliśmy. Podobnie jak uczniów z Ewangelii ogarnęła nas niespodziewana i gwałtowna burza. Uświadomiliśmy sobie, że jesteśmy w tej samej łodzi, wszyscy słabi i zdezorientowani, ale jednocześnie ważni, wszyscy wezwani do wiosłowania razem, wszyscy potrzebujący, by pocieszać się nawzajem. Na tej łodzi... jesteśmy wszyscy. Tak jak ci uczniowie, którzy mówią jednym głosem i wołają w udręce: „giniemy” (w. 38), tak i my zdaliśmy sobie sprawę, że nie możemy iść naprzód każdy na własną rękę, ale jedynie razem.

Łatwo odnaleźć się w tym opowiadaniu. To, co trudno zrozumieć, to postawa Jezusa. Podczas gdy uczniowie są naturalnie zaniepokojeni i zrozpaczeni, On przebywa na rufie, w tej części łodzi, która idzie na dno jako pierwsza. I co czyni? Mimo rozgardiaszu śpi spokojnie, ufając Ojcu – to jedyny raz w Ewangelii, gdy widzimy Jezusa śpiącego. Kiedy następnie został zbudzony, uciszywszy wiatr i wody, zwraca się do uczniów z tonem wyrzutu: „Czemu tak bojaźliwi jesteście? Jakże wam brak wiary?” (w. 40).

Postaramy się to zrozumieć. Na czym polega brak wiary uczniów w odróżnieniu od ufności Jezusa? Oni nie przestali w Niego wierzyć, istotnie, wzywają Go. Ale zobaczymy, jak Go wzywają: „Nauczycielu, nic Cię to nie obchodzi, że giniemy?” (w. 38). Nie obchodzi Cię to: myślą, że Jezus się nimi nie interesuje, że się o nich nie troszczy. Wśród nas, w naszych rodzinach, jedną z rzeczy, która boli najbardziej, jest to, kiedy słyszymy: „Czy tobie na mnie nie zależy?”. To zdanie boli i rozpętuje burze

w sercach. Musiało też wstrząsnąć Jezusem. Bo nikomu nie zależy na nas bardziej niż Jemu. Istotnie, kiedy został wezwany, natychmiast ocalił swoich załamanych uczniów. [...]

Pan rzuca nam wyzwanie i w czasie burzy zaprasza nas do rozbudzenia i uaktywnienia solidarności i nadziei zdolnych nadać trwałość, wsparcie i znaczenie tym godzinom, w których wszystko wydaje się tonać. Pan budzi się, aby rozbudzić i ożywić naszą wiarę paschalną. Mamy kotwicę: w Jego krzyżu zostaliśmy zbawieni. Mamy ster: w Jego krzyżu zostaliśmy odkupieni. Mamy nadzieję: w Jego krzyżu zostaliśmy uzdrowieni i ogarnięci, aby nic i nikt nas nie oddzielił od Jego odkupieńczej miłości. Pośród izolacji, w której cierpimy z powodu braku uczuć i spotkań, doświadczając braku wielu rzeczy, po raz kolejny posłuchajmy wieści, która nas zbawia: On zmartwychwstał i żyje obok nas. Pan nas wzywa ze swego krzyża do odkrycia na nowo życia, które nas czeka, do spojrzenia na tych, którzy nas potrzebują, aby umocnić, rozpoznać i pobudzić łaskę, która jest w nas. Nie gaśmy knotka o nikłym płomieniu (por. Iz 42,3), który nigdy nie słabnie, i pozwólmy, aby na nowo rozpałił nadzieję. [...]

„Czemu tak bojaźliwi jesteście? Jakże wam brak wiary?”. Drodzy bracia i siostry, z tego miejsca, które opowiada o skalistej wierze Piotra, chciałbym dziś wieczorem powierzyć was wszystkim Panu za wstawienictwem Matki Bożej, Uzdrawienia Jego ludu, Gwiazdy wzburzonego morza. Z tej kolumnady, która obejmuje Rzym i świat, niech zstąpi na was, jak pocieszający uścisk, błogosławieństwo Boże. Panie, pobłogosław świat, daj zdrowie ciałom i pocieszenie sercom. Wzywaj nas, byśmy się nie lekali. Ale nasza wiara jest słaba i boimy się. Ale Ty, Panie, nie zostawiaj nas na łasce burzy. Powtórz raz jeszcze: „Wy się nie bójcie!” (Mt 28,5). A my, razem z Piotrem, „wszystkie troski przerzucamy na Ciebie, gdyż Tobie zależy na nas” (por. 1 P 5,7).

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiłowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)

Nasza Matka

Nr 04 (162) kwiecień 2020 (rok 15)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmiłowicach

Życzenia Wielkanocne

„Trzeba było, aby Chrystus cierpieł i zmartwychwstał dnia trzeciego i tak wszedł do swojej chwały”

Lk 24,26.46

W te wyjątkowe Święta Chrystus przynosi nadzieję przez swoje zwycięstwo nad śmiercią i grzechem. Codziennego udziału w tym zwycięstwie Chrystusa przez wiarę i solidarność.

*Wraz z modlitewną pamięcią
ks. Proboszcz Antoni Cebula sds*

SŁOWO BOŻE

(Łk 24, 1 - 11)

W pierwszy dzień tygodnia poszły skoro świt do grobu, niosąc przygotowane wonności. Kamień od grobu zastały odsunięty. A skoro weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa. Gdy wobec tego były bezradne, nagle stanęło przed nimi dwóch mężczyzn w lśniących szatach. Przestraszone, pochyliły twarze ku ziemi, lecz tamci rzekli do nich: «Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał. Przypomnijcie sobie, jak wam mówił, będąc jeszcze w Galilei: "Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzeszników i ukrzyżowany, lecz trzeciego dnia zmartwychwstać"». Wtedy przypomniały sobie Jego słowa i wróciły od grobu, oznajmiły to wszystko Jedenastu i wszystkim pozostałym. A były to: Maria Magdalena, Joanna i Maria, matka Jakuba; i inne z nimi opowiadały to Apostołom. Lecz słowa te wydały im się czczą gadaniną i nie dali im wiary.

Niedziela Palmowa w tradycji Kościoła

<https://www.niedziela.pl>

Szósta niedziela Wielkiego Postu nazywana jest Niedzielą Palmową, inaczej Niedzielą Męki Pańskiej. Rozpoczyna ona najważniejszy i najbardziej uroczysty okres w roku liturgicznym - Wielki Tydzień.

Początki obchodów

Liturgia Kościoła wspomina tego dnia uroczysty wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy, o którym mówią wszyscy czterej Ewangelści. Uroczyste Msze św. rozpoczynają się od obrzędu poświęcenia palm i procesji do kościoła. Zwyczaj święcenia palm pojawił się ok. VII w. na terenach dzisiejszej Francji. Z kolei procesja wzięła swój początek z Ziemi Świętej. To właśnie Kościół w Jerozolimie starał się bardzo dokładnie powtarzać wydarzenia z życia Pana Jezusa. W IV w. istniała już procesja z Betanii do Jerozolimy, co poświadcza Egeria (chrześcijańska pątniczka pochodzenia galijskiego lub hiszpańskiego). Autorka tekstu znanego jako Itinerarium Egeriae lub Peregrinatio Aetheriae ad loca sancta. Według jej wspomnień w Niedzielę Palmową patriarcha otoczony tłumem ludzi wsiadał na osiołka i wjeżdżał na nim do Świętego Miasta, zaś zgromadzeni wierni, witając go z radością, ściliłi przed nim swoje płaszcze i palmy. Następnie wszyscy udawali się do bazyliki Zmartwychwstania (Anastasis), gdzie sprawowano uroczystą liturgię. Procesja ta rozpowszechniła się w całym Kościele. W Rzymie szósta niedziela Przygotowania Paschalnego początkowo była obchodzona wyłącznie jako Niedziela Męki Pańskiej, podczas której uroczystość śpiewano Pasję. Dopiero w IX w. do liturgii rzymskiej wszedł jerozolimski zwyczaj urzędowania procesji upamiętniającej wjazd Pana Jezusa do Jeruzalem. Z czasem jednak obie te tradycje połączyły się, dając liturgii Niedzieli Palmowej podwójny charakter (wjazd i pasja). [...]

Polskie zwyczaje

Dzisiaj odnowiona liturgia zaleca, aby wierni w Niedzielę Męki Pańskiej zgromadzili się przed kościołem, gdzie powinno odbyć się poświęcenie palm, odczytanie perykopy ewangelicznej o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy i uroczysta procesja do kościoła. Podczas każdej Mszy św., Zgodnie z wielowiekową tradycją, czyta się opis Męki Pańskiej (według relacji Mateusza, Marka lub Łukasza - Ewangelie św. Jana odczytuje się w Wielki Piątek). Obecnie kapłan w Niedzielę Palmową nie przywdziewa szat pokutnych, fiołkowych, jak to było w zwyczaju dawniej, ale czerwone. Procesja zaś ma charakter triumfalny. Chrystus wkracza do świętego miasta jako Król i Pan. W Polsce istniał kiedyś zwyczaj, iż kapłan idący na czele procesji wychodził przed kościół i trzykrotnie pukał do zamkniętych drzwi kościoła, wtedy drzwi się otwierały i kapłan z wiernymi wchodził do wnętrza kościoła, aby odprawić uroczystą liturgię. Miało to symbolizować, iż Męka Zbawiciela na krzyżu otworzyła nam bramy nieba. Inne źródła przekazują, że celebrans uderzał poświęconą palmą leżącą na ziemi w kościele krzyż, po czym unosił go do góry i śpiewał: „Witaj, krzyżu, nadziejo nasza!”.

W polskiej tradycji ludowej Niedzielę Palmową nazywano również Kwietną bądź Wierzbną. W tym dniu święcono palmy, które w tradycji chrześcijańskiej symbolizują odradzające się życie. Wykonywanie palm wielkanocnych ma bogatą tradycję. Tradycyjne palmy wielkanocne przygotowuje się z gałązek wierzb, która w symbolice Kościoła jest znakiem zmartwychwstania i nieśmiertelności duszy. Obok wierzb używano także gałązek malin i porzeczek. Ścinano je w Środę Popielcową i przechowywano w naczyniu z wodą, aby puścili pąki na Niedzielę Palmową. W trzpień palmy wplatan również bukszan, barwinek, borówkę i cis. Tradycja wykonywania palm szczególnie zachowała się na Kurpiach oraz na Podkarpaciu, gdzie corocznie odbywają się konkursy na najdłuższą i najpiękniejszą palmę. [...]

Z palmami wielkanocnymi wiąże się wiele ludowych zwyczajów i wierzeń: poświęcona palma chroni ludzi, zwierzęta, domy. Od dawna istniał także zwyczaj polykania bazi, które to zapobiegają bólowi gardła i głowy. Wierzono, że sproszkowane kotki dodawane do naparów z ziół mają moc uzdrawiającą, bazie z poświęconej palmy zmieszane z ziarnem siewnym podłożone pod pierwszą zaoraną skibę zapewnią urodzaj, krzyżki z palmowych gałązek zatknięte w ziemię bronią pola przed gradobiciem i burzami, poświęcone palmy wystawiane podczas burzy w oknie chronią dom przed piorunem. Poświęconą palmą należy pokropić rodzinę, co zabezpieczy ją przed chorobami i głodem, uderzenie dzieci witką z palmy zapewni zdrowie, wysoka palma przyniesie jej twórcy długie i szczęśliwe życie, piękna palma sprawi, że dzieci będą dorodne. Poświęconą palmę zatykano za świętymi obrazami, gdzie pozostawiała do następnego roku. Palmy wielkanocnej nie można było wyrzucić. Najczęściej była ona palona, popiół zaś z tych palm wykorzystywano w następnym roku w obrzędzie Środy Popielcowej. Znany też był zwyczaj „palmowania”, który polegał na uderzeniu się palmami. Tu jednak tradycja była różna w różnych częściach Polski. W niektórych regionach zwyczaj ten jest związany dopiero z poniedziałkiem wielkanocnym. W większości regionów jest to jednak zwyczaj Niedzieli Palmowej, gdzie „palmowaniu” towarzyszyły słowa: Palma bije nie zabije - wielki dzień za tydzień, malowane jajko zjem, za sześć noc - Wielkanoc.

Dzisiaj, choć wiele dawnych obyczajów odeszło już w zapomnienie i tworzą się nowe. W wielu kościołach można nadal podziwiać kilkumetrowe płamy. Dzieci w szkołach, schole i grupy parafialne prześcigają się w przygotowaniu najładniejszych palm. Często pracom tym towarzyszą konkursy lub konkretne intencje.

Kącik kulinarny: Chlebek bananowy

Składniki:

- 3 lub 4 dojrzałe banany, rozgniecione
- 75 g masła, roztopionego
- 1 jajko
- 1 łyżeczka sody oczyszczonej
- 1,5 szklanki mąki pszennej

Ciasto przełożyć do keksówki o wymiarach 10 x 20 cm wysmarowanej masłem i oprószonej mąką pszenną lub kaszą manną. Piec przez 50 - 60 minut w piekarniku nagrzanym do 170°C, lub krócej, do tzw. suchego patyczka. Wyjąć, przestudzić w formie.

gmb

Sposób przygotowania:

Wszystkie składniki powinny być w temperaturze pokojowej. Mąkę i sodę oczyszczoną wymieszać, przesiać i odłożyć.

W dużym naczyniu wymieszać roztopione masło z rozgniecionymi bananami i jajkiem (wystarczy rozgnieść je widelcem). Na końcu dodać mąkę wymieszaną z sodą. Wymieszać, tylko do połączenia się składników.

Kącik humoru

Siedzisz w domu? Zrób sobie wycieczkę!

Plan jutrzejszej wycieczki:

6:00 pobudka i zbiórka pod drzwiami łazienki

7:30 odjazd z łazienki

8:31 przyjazd do kuchni i śniadanie

8:50 zwiedzanie pokoi połączone z serwisem sprzątającym

13:00 obiad w kuchni

14:30 sjeżdżać na tapczanie

15:30 odwiedziny w salonie, herbata, kawa i ciasteczko

17:00 czas wolny przeznaczony na zwiedzanie przedpokoju

18:00 powrót do kuchni i kolacja

19:00 czas wolny na relaks TV

21:30 wjazd do sypialni

22:00 cisza nocna

Zyczymy dobrej podróży i wielu atrakcji

Byłam z mężem na zakupach w Lidlu. Wróciliśmy do domu, ściągamy maski, patrzę...

Nie mój chłop!

Nadeszły takie czasy, że zapach spiritusu

od mijanego człowieka wzbudza szacunek i zaufanie.

Żona do męża:

- Co byś ty beze mnie zrobił?

A mąż tylko uśmiecha się z rozmarzeniem...

- Doktorze, co z moją żoną?

- Nie wygląda to dobrze...

- To wiem! Pytam co z jej zdrowiem?!

Rozmowa kwalifikacyjna:

- Proszę opowiedzieć coś więcej o sobie.

- Wolałbym nie, ponieważ naprawdę zależy mi na tej pracy.

Żona dzwoni do męża:

- Kochanie, w naszym samochodzie oderwało się lustro.

- Jak to? Samo się oderwało?!

- Policjant w protokole napisał, że dachowałam...

Dwie małe dziewczynki stoją przy wadze.

Jedna ostrzega koleżankę:

- Nie wchodź na nią, od tego się płacze!

Nigdy nie należy wierzyć łysym i rudym.

Rudy wiadomo - fałszywy, a łysy - przecież mógł być kiedyś rudy.

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Do czasu zakończenia pandemii koronawirusa sprzątnięcie kościoła jest wstrzymane. O jego wznowieniu poinformujemy na stronie internetowej.

Zarządzenie arcybiskupa katowickiego odnośnie do sprawowania posługi duszpasterskiej i liturgicznej w najbliższych tygodniach

25 marca 2020; w uroczystość Zwiastowania Pańskiego

(Fragmenty; całość jest dostępna na naszej parafialnej stronie internetowej)

Kościół powszechny znalazł się w nadzwyczajnej sytuacji. Pierwszy raz od wieków Ojciec Święty będzie sprawował Liturgię Wielkiego Tygodnia bez udziału wiernych. Z głęboką wiarą w Bożą obecność oraz w poczucie wielkiej odpowiedzialności za zdrowie i życie wiernych i całego społeczeństwa, bazując na wcześniejszych dokumentach KEP oraz zarządzeniach Metropolity Katowickiego, przekazują duchownym diecezjalnym i zakonnym posługującym w archidiecezji katowickiej wskazania, zobowiązując do wiernego ich przestrzegania na podstawie KPK kan. 273 i 274 par. 2.

Dyspensa

Z dniem 29 marca br. dyspensa od obowiązku uczestnictwa w niedzielnej Mszy św. jest prolongowana i obowiązuje aż do odwołania. Serdecznie zachęcam wiernych do uczestniczenia we Mszy św., nabożeństwach i rekolekcjach za pośrednictwem transmisji telewizyjnych, radiowych i internetowych.

Mając na względzie najnowsze rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 24 marca br., kierując się pasterską troską o zachowanie zdrowia wiernych i celebransów, zarządzam aż do odwołania celebrowanie wszystkich Mszy św. i Triduum Paschalnego bez obecności wiernych. To samo dotyczy kaplic w klasztorach i domach zakonnych. Poza celebracjami kościoły pozostają otwarte jako miejsca na indywidualną modlitwę. Zapraszam wszystkich – duchownych i wiernych świeckich – do wytrwałej modlitwy we wspólnotach domowych w duchu słów Jezusa Chrystusa: „Jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego użyżyci im mój Ojciec, który jest w niebie. Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mt 18,19-20).

Szczególnie ważna jest nasza wspólnotowa modlitwa różańcowa o godz. 20.30, połączona z Apelem Jasnogórskim i modlitwą do Matki Bożej Piekarskiej, Lekarki. Niech w tej nadzwyczajnej sytuacji rodziny stają się coraz bardziej domowymi Kościołami, tworzącymi rodzinę Kościoła naszej archidiecezji. Wezwaniem do tej modlitewnej jedności niech będzie głos dzwonów naszych kościołów o godz. 20.15.

Wielki Tydzień/Triduum Paschalne

Porządek/organizację Liturgii Wielkiego Tygodnia reguluje dekret Kongregacji do spraw Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów z dn. 19.03.2020 r.

Niedziela Palmowa (aktualna jest udzielona dyspensa).

Uczestnictwo w celebracjach Triduum Paschalnego nie jest nakazane (Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wigilia Paschalna). Obowiązkowy jest udział w Mszy św. w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego, jednak także w tym dniu obowiązują ogłoszone ograniczenia prawne i aktualna jest udzielona dyspensa.

W Wielkim Tygodniu zalecam utrzymanie tradycyjnych godzin zaplanowanych w parafii celebracji, choć będą sprawowane bez obecności wiernych. Należy powiadomić parafian o czasie ich rozpoczęcia, ażeby mogli włączyć się duchowo w modlitwę w swoich domach.

Chrystus naprawdę zmartwychwstał!

<https://www.gosc.pl/>
FRANCISZEK KUCHARCZAK

Nie musimy widzieć zmartwychwstania, wystarczy, że spotkamy Zmartwychwstałego.

Jezus zapowiedział uczniom „że będzie zabity, ale po trzech dniach zmartwychwstanie” (Mk8,31). „A mówił zupełnie otwarcie te słowa” – zaświadcza Marek. Czyli żadna tam metafora, żadne owijanie w bawełnę. Ale Piotr tak się zgorszył wieścią o męce Mistrza, że chyba już nawet nie chciał dopuścić do świadomości informacji o tym, co miało się stać potem. Słyszał o zmartwychwstaniu, ale nie usłyszał. Inni chyba podobnie – nie dotarło to do nich, bo nawet gdy pierwsza część zapowiedzi się spełniła i Jezus został zabity, nikt nawet nie dopuścił myśli, że mogłoby dojść do spełnienia drugiej części. Jakby w ogóle o niej nie pamiętali, nie myśleli. W innym wypadku nie opieraliby się tak długo. Nie mówiliby, że kobiety ich „wystraszyły” informacją o spotkaniu Zmartwychwstałego. Tomasz nie upierałby się tak długo, a ci dwaj, co zmykali do Emaus, zostaliby w mieście.

Widocznie możliwość zmartwychwstania tak dalece nie mieściła się ludziom w głowach, że nie brali tego w ogóle pod uwagę – nawet w odniesieniu do Tego, który wskrzeszał zmarłych. Bo też, po prawdzie, nie było precedensu. Różne rzeczy już bywały – rozstępujące się wody, słońce stojące na rozkaz, Eliasz wstępujący do nieba na ognistym rydwanie... Ale nigdy coś takiego!

Uwierzyli dopiero, gdy zobaczyli, a jeden nawet dotknął.

Jeśli dziś wielu ludziom Zachodu dla spraw ducha szkoda zachodu, to dlatego, że im się nie mieści w głowie to samo, co nie mieściło się nawet apostołom. Ludzie muszą spotkać żywego Jezusa i przyjąć dar Ducha Świętego. W uszach dźwięczy mi jeszcze wyznanie kobiety, która doznała głębokiej wewnętrznej przemiany na rekolekcjach ewangelizacyjnych. – Ja wiele razy byłem na różnych rekolekcjach i tam bardzo pięknie mówili o Bogu – powiedziała – ale teraz po raz pierwszy Go doświadczyłam.

Bo o doświadczenie chodzi. O dotknięcie. I niech się nie gorszą ci, co napisali grube księgi o tym, dlaczego nam się dziś Jezus nie pokazuje i skoro tak, to widocznie tego nam nie trzeba.

Jeśli ktoś myśli, że Jezus po zmartwychwstaniu ograniczył się z manifestacją swojej obecności tylko do tego krótkiego czasu do wniebowstąpienia, ten jest w głębokim błędzie. W błędzie jest ten, kto myśli, że świadectwo chrześcijańskie to musi być smutne, bo pozabawione przekonania „Chryyyystus zmartwyychwstał”.

– Oto Ja jestem z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata – obiecał, a skoro tak, to jest. Realnie – bo Bóg jest doskonale konkretny i gdy coś obiecuje, to się to spełnia literalnie, tyle że prawdziwiej, mocniej i lepiej niż człowiek sobie wyobraża.

Jezus jest blisko i zaskakuje ludzi jak Marię tamtego najpiękniejszego z poranków. Maria myślała, że to ogrodnik. A potem usłyszała swoje imię. Każdy kto naprawdę chce, usłyszy też swoje.

Strona Żywego Różańca

Intencje Papieskie 2020

Kwiecień 2020

Intencja powszechna: o wyzwolenie od uzależnień.

Modlmy się, aby wszystkie osoby będące pod wpływem uzależnień otrzymały pomoc i były otoczone opieką.

FUNDACJA IM. KSIĘDZA JORDANA Przeznacz 1% na seminarium

Wypełniając roczne zeznanie podatkowe przeznacz proszę 1% swojego podatku na FUNDACJĘ IM. KSIĘDZA JORDANA dla wspierania Wyższego Seminarium Duchownego Salwatorianów. Numer KRS: 0000090846.

Przeznacz 1% podatku

JAK TO ZROBIĆ?

Wystarczy zaznaczyć w odpowiednim miejscu na formularzu PIT wolę przekazania 1% swojego podatku dochodowego na rzecz Fundacji im. Księdza Jordana, wpisując tylko podany wyżej numer KRS i to już wszystko. To naprawdę nic nie kosztuje, ponieważ podatek ten tak czy inaczej zostaje nam potrącony i przeznaczony przez Państwo na inne niewiadome cele.

Prosimy także gorąco, aby zachęcić znajomych, przyjaciół, członków rodziny i inne życzliwe osoby, do przekazania 1% swojego podatku na

powyższy cel. Jak mówi stare przysłowie: "ziarnko do ziarnka, a zbierze się miarka".

Z góry dziękujemy za zrozumienie i pomoc. Za każdy, nawet najmniejszy datek, składamy serdeczne podziękowanie i zapewniamy o modlitwie wspólnoty seminarialnej w intencji ofiarodawców.

Można również złożyć darowiznę bezpośrednio na konto Fundacji o numerze:

81 1020 2906 0000 1902 0129 4404
(wysyłając darowiznę z zagranicy należy numer konta poprzedzić literami PL oraz wpisać tzw. SWIFT, który jest następujący: BPKOPLPW).

INTERCJE W SZALRE

Kwiecień 2020

Środa	1 kwietnia	Środa Wielkanocna	15 kwietnia
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Czwartek	2 kwietnia	Czwartek Wielkanocny	16 kwietnia
18 ⁰⁰	O powołania	18 ⁰⁰	Za + Natalię Horzela w 3 rocz. śm. o wieczne zbawienie
Piątek	3 kwietnia	Piątek Wielkanocny	17 kwietnia
18 ⁰⁰	Za + Marię Kądzioła-Grabysa	18 ⁰⁰	
Sobota	4 kwietnia	Sobota Wielkanocna	18 kwietnia
18 ⁰⁰	Za + Zenona Horzela w 30 dn. po śm.	18 ⁰⁰	
Niedziela	5 kwietnia	Niedziela	19 kwietnia
Palmowa		2 Wielkanocna	
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰	R. Górska	10 ⁰⁰	
14 ³⁰	R. Kędzia	14 ³⁰	
Poniedziałek	6 kwietnia	Poniedziałek	20 kwietnia
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	7 kwietnia	Wtorek	21 kwietnia
8 ⁰⁰	W int. emerytów i starszych parafian	8 ⁰⁰	
Środa	8 kwietnia	Środa	22 kwietnia
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wielki Czwartek	9 kwietnia	Czwartek	23 kwietnia
18 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Kulij
Wielki Piątek	10 kwietnia	Piątek	24 kwietnia
18 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Wielka Sobota	11 kwietnia	Sobota	25 kwietnia
19 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Niedziela	12 kwietnia	Niedziela	26 kwietnia
Zmartwychwstania		3 Wielkanocna	
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰	R. Brzozowski	10 ⁰⁰	Za + Helenę Depta w rocz. śm. I ++ rodziców
Poniedziałek	13 kwietnia	14 ³⁰	
Wielkanocny		Poniedziałek	27 kwietnia
8 ⁰⁰	Fatimska	8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰		Wtorek	28 kwietnia
14 ³⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	14 kwietnia	Środa	29 kwietnia
Wielkanocny		8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
		Czwartek	30 kwietnia
		18 ⁰⁰	